

[Svend Haugaard.]

for en videre udbygning mod egentlige tryghedskontorer, altså den centralisering af hele vort tryghedssystem, som efter vor mening bør finde sted.

Jeg vil gerne understrege, at vort ønske om et socialt tryghedssystem ikke blot gælder en organiseret gruppe, men går videre til alle i befolkningen uanset deres erhverv og organisationsforhold eller arbejdsevne, altså med andre ord et solidaritetsprincip strakt ud til alle i vort samfund.

Jeg ønsker også at understrege, at vi har ønske om en centralisering i administrationen af alle sociale ydelser, herunder erstatning for tabt arbejdsfortjeneste, ulykkesforsikring, sygeløn, invalide- og enkepension, folkepension, ATP osv., og herunder også ensartede dagpenge for de forsikringer, der ligger på samme niveau. Når man tager fat på drøftelserne vedrørende arbejdsmarkedskontorerne — også om, hvad der skal klares på lokalt, og hvad der skal klares på regionalt plan — henstiller vi, at man holder sig åben over for disse muligheder på længere sigt.

Endelig skal jeg nævne, at vi er enige i venstres bemærkninger angående forsikringsbehovet for deltidsbeskæftigede.

Trods de fremførte betænkeligheder og de mangler, vi mener lovforslaget har, agter det radikale venstre, som vi også fremførte ved første behandling, at stemme for lovforslaget, idet vi betragter det som en mellemstation på den rigtige vej, men på den anden side ønsker vi ikke længere ophold dér end strengt nødvendigt.

Arbejdsministeren (Erling Dinesen): Jeg vil allerførst takke udvalget for en både positiv og hurtig behandling af lovforslaget. Under de drøftelser, vi har haft i samrådene med udvalget, er der ligesom under debatten i dag behandlet forskellige vigtige spørgsmål, som jeg synes det er rigtigt at jeg gør nogle korte kommentarer til.

Man har været inde på spørgsmålet om de deltidsarbejdendes adgang til at blive arbejdsløshedsforsikret og muligheden for at få taget dette spørgsmål op til overvejelse i forbindelse med den forestående tekniske revision af arbejdsløshedsloven. Det er klart, at den henstilling herom, der er gentaget under debatten, vil jeg meget

gerne følge; men jeg vil gerne føje til, at når venstre i sin mindretalsudtalelse giver udtryk for ligefrem stærk beklagelse af, at problemet ikke allerede er løst, må jeg understrege, at det drejer sig om et temmelig kompliceret problem. Det er sagt her i dag, at ikke mindst med hensyn til kvinders adgang til arbejdsmarkedet må det ud fra familiepolitiske synspunkter anses for vigtigt, at lovgivningen i hvert fald ikke hæmmer mulighederne for deltidsbeskæftigelse ved at afskære de pågældende fra arbejdsløshedsunderstøttelse. Ifølge arbejdsløshedsloven er det sådan, at kun lønarbejdere, der har deres hovederhverv og væsentligste livsophold ved lønarbejde, kan optages i og blive i forsikringen. Denne regel, som altid har været gældende, betyder, at kun den, der helt står til rådighed for arbejdsmarkedet, kan forsikres, og jeg mener nok, spørgsmålet bør overvejes, men der er altså adskillige problemer forbundet med at stryge denne regel; det kan ikke ske uden grundige overvejelser. Jeg mener i og for sig også, at i disse overvejelser må indgå det faktum, at arbejdsmarkedet jo gennem årene har fået tilført en ganske betydelig arbejdskraft; der er vel titusinder og atter titusinder af deltidsbeskæftigede, som er kommet til arbejdsmarkedet, selv om de ikke kunne forsikres, og man kan så rejse det spørgsmål, om der vil melde sig flere på arbejdsmarkedet, hvis de deltidsarbejdende får adgang til at forsikre sig på samme måde som andre; jeg mener ikke, man uden videre kan besvare dette spørgsmål entydigt. I tilknytning hertil må man også spørge: hvor mange af de heltidsarbejdende ville foretrække at gå over på deltidsarbejde, hvis de kunne opretholde adgangen til at være forsikret? Det er altså ikke blot familiepolitiske, men også i høj grad arbejdsmarkedspolitiske hensyn, der vil gøre sig gældende i disse overvejelser. Jeg siger ikke disse ting som udtryk for, at jeg er imod, at man får undersøgt og forhåbentlig også klaret disse problemer, kun som illustration af, at der er spørgsmål her, som kræver en nøjere undersøgelse; men jeg er som sagt helt indforstået med, at dette principielle spørgsmål tages op i forbindelse med den videre tekniske revision af loven, som nu snart går i gang.

Hr. Svend Haugaard har i dag — og